

για σένα. Πραγματικά
έσωσες-κι έκλεψες - την
παράσταση...
Κύριε Αγαπίου μου, σας
βγάζω το καπέλο. (Και
ιάλιστα εκείνο το

Καλό που πήρα για
πολύ ειδικες
περιπτώσεις και δεν
τόχω ακόμα φορέσει.
(Ιατί δεν μούτυχε **Η**
περίπτωση.)

Παιδιά, εμείς όλοι, όταν
μπαίνουμε στα γραφεία
μας, λέμε:
-Καλημέρα
συνάδελφοι!!!
Ετοι δεν είναι; Ετοι δεν
κάνουμε όλοι μας;
Υπάρχει όμως ένα
συγκεκριμένο ίδρυμα
που οι ...συνάδελφοι αντι
για καλήμερα,
ΦΤΥΝΟΥΝ ο ένας
στον άλλο. Αλήθεια σας
λέω. Κι άμα δεν
ντρέπονταν το ρεζίλι θα
ρίχναν και καμια μπουνιά
έτσι για να τους πάει
καλά η μέρα. Τών
σκυλιών στο ΡΙΚ.
Αρένα το ίδρυμα. Ο είς
εναντίον του άλλου είς.
Και όλοι οι είς εναντίον
των άλλων είς.
Περπατάνε και
βρίζονται. Είναι ν' απορεί
κανείς που δεν

βουλευτής κυρίου:

Γιαννάκης

Αγαπίου. Κύριε
Αγαπίου μας, παίρνω
πίσω όσα σούχα γράψει.
Θυμάσαι. Τότε. Που είχα
γράψει πως ήσουν ο
Δύνατος της παρέας
της κοινοβουλευτικής.
Και που όταν με βρήκες,
αντί για **κατσάδα**, με
προσεφώνησες
“Φιλτάτη”, σηκώθηκες
ευγενικά από την
πολυθρόνα και μου
φίλησες και το χέρι.
(Αντί να το δαγκώσεις.)
Λοιπόν, τώρα, νάσαι
σίγουρος πως δεν
υπάρχει κύπριος για
κύπριος που να μην μιλά